

Державна податкова адміністрація України

НАУКОВИЙ ВІСНИК

Національного університету
державної податкової служби України
(економіка, право)

№ 2(53) 2011

№ 2(53) 2011

НАУКОВИЙ ВІСНИК НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Заступник головного
редактора

Заступник головного
редактора

Відповідальний секретар

Мельник П.В.,

доктор економічних наук, професор

Тарангуд А.А.,

доктор економічних наук, професор

Цимбад П.В.,

доктор юридичних наук, професор

Василькова Т.В.,

кандидат економічних наук, доцент

Андрущенко В.А.,

доктор економічних наук, професор

Бахін В.П.,

доктор юридичних наук, професор

Білоус В.Т.,

доктор юридичних наук, професор

Варналії З.С.,

доктор економічних наук, професор

Воронова А.К.,

доктор юридичних наук, професор

Галлянтч М.К.,

доктор юридичних наук, доцент

Гончаренко В.В.,

доктор економічних наук, професор

Горленко І.О.,

доктор географічних наук, професор

Дедекаєв В.А.,

доктор економічних наук, професор

Долгий О.А.,

доктор наук з державного управління,
професор

Костіна Н.І.,

доктор економічних наук, професор

Лисенко В.В.,

доктор юридичних наук, професор

Нечай А.А.,

доктор юридичних наук

Ніколаєв В.П.,

доктор економічних наук, професор

Онишко С.В.,

доктор економічних наук, професор

Попович В.М.,

доктор юридичних наук, професор

Ріппа С.П.,

доктор економічних наук, професор

Тимченко А.Д.,

доктор юридичних наук, професор

Чугаєв А.О.,

доктор економічних наук, професор

Шижка Р.Б.,

доктор юридичних наук, професор

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного університету ДПС України,
протокол № 10 від 25 травня 2011 року.

Фахове видання економічного та юридичного спрямування
(постанова президії ВАКУ України від 10 лютого 2010 р. № 1-05/1)

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів. За точність викладеного матеріалу відповідальність покладається на авторів. Рукописи рецензуються редакційною колегією. Зміни тексту та скорочення, що впливають на зміст матеріалів, а також їх перейменування вносяться редакцією за погодженням авторів. При передруку матеріалів посилання на "Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право)" обов'язкове.	Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 13430-2314 ПР від 10.12.2007 р.
--	---

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ ТА ВИДАВЦЯ: вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., Україна, 08201.

Тел. (04497) 60-9-94,

e-mail: visnik@asta.edu.ua. Веб-сайт: www.asta.edu.ua.

© Національний університет державної податкової служби України, 2011

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДЕРЖАВНОЇ
ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)**

Засновник та видавець Національний університет державної податкової служби України	Щоквартальний науковий журнал	Заснований у травні 1997 р. № 2 (53) 2011
---	----------------------------------	---

УДК 33/34 + 657

ЗМІСТ

Економіка

<u>Дедекаєв В. А.</u> Економіка України: кроки до дефолту	4
<u>Скрипник А. В., Букін Е. К.</u> Моделі альтернативних стратегій операторів сучасних українських лотерей	11
<u>Ніколаєв В. П.</u> Економіка проектів і програм у системі економічних наук.....	20
<u>Лазебник Л. Л.</u> Способи адміністративного стимулювання інноваційної діяльності.....	27
<u>Шевчук С. В.</u> Досвід зарубіжних країн в управлінні інноваційною діяльністю.....	34
<u>Ружинська Н. О.</u> Житлово-комунальне господарство як об'єкт державного регулювання	40
<u>Коваль В. В.</u> Сучасні форми прояву конкурентоспроможності транснаціональних компаній в умовах загострення конкурентної боротьби	46

Фінанси, грошовий обіг і кредит

<u>Костіна Н. І., Варваренко Г. О.</u> Імовірісно-автоматне моделювання валютної позиції комерційного банку	53
<u>Береславська О. І.</u> Теоретичні засади формування механізму валютного регулювання	60

Податки

<u>Островерха Р. Е.</u> Світові тенденції в еволюції прибуткового оподаткування страхових компаній та їх національний аспект	68
<u>Паянок Т. М.</u> Прояви корупційності в органах ДПС України.....	76
<u>Смірнова О. М.</u> Податкове консультування: зміст і стан розвитку	84

Облік, аналіз і аудит

<u>Лісовий А. В., Єгорова Т. М.</u> Роль податкового контролю у системі державного фінансового контролю.....	91
<u>Шара Є. Ю., Тігаренко О. В.</u> Оптимізація дебіторської заборгованості на підприємствах України: обліковий аспект.....	95
<u>Тігаренко Г. Б.</u> Методика обліку витрат за центрами відповідальності та	

Ірпінь – 2011

місцями виникнення витрат	101
Мискін Ю. І., Сидоренко О. М. Стан бухгалтерської звітності в Україні.....	109
Жадан І. В. Податковий аудит у системі державної регуляторної політики України: генеза та еволюція.....	117

Право

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Литвин О. В., Литвин Н. А., Дем'янчук Ю. В. Правове забезпечення функціонування залізничного транспорту в Україні.....	123
Кузьменко О. О. Порівняльні дослідження у сфері податкового законодавства.....	131
Ігонін Р. В. Адміністративно-правове забезпечення функціонування Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.....	136
Чеховська І. В. Концептуальний підхід до формування принципів державної сімейної політики України	143
Печуляк В. П. Лісове законодавство України та Європейського Союзу.....	149
Онисько Ю. В. Розмежування законних і незаконних діянь у податковій сфері: досвід Італії.....	155
Хорошаєв Є. С. Фіскальне право як самостійна галузь права	160
Чайка В. В. Правові основи формування системи „власних ресурсів” ЄС: досвід для України	168
Чмелюк В. В. Механізм правового регулювання місцевих органів державної влади: міжнародний досвід	175
Шашенков Я. О. Правове регулювання відносин, пов'язаних із використанням Інтернет-технологій.....	183
Анісімова Н. М. Правове регулювання податкового контролю у сфері виробництва і обігу спирту та алкогольних напоїв.....	188
Ріппа П. С. Забезпечення авторських прав у мережі Інтернет.....	194

Кримінальне право, кримінальний процес і криміналістика

Власова Г. П., Лісова Н. В., Потомська Н. А. Техніко-криміналістичне дослідження письмових документів при провадженні досудового розслідування у справах про ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).....	203
Путренко А. М. Міжнародне співробітництво у боротьбі з економічними злочинами	209
Гмирко В. П. Засоби діяльності доказування в кримінальному процесі.....	216
Мазур О. С. Реалізація прав і законних інтересів особи при затриманні за підозрою у вчиненні злочину.....	222
Чигрина Г. Л. Взаємодія оперативних і слідчих підрозділів на стадії порушення кримінальної справи.....	228
Бірюков Г. М. Правове забезпечення оперативно-розшукової тактики.....	237
Розум О. М. Правове регулювання інформаційного забезпечення виявлення злочинів у сфері оподаткування.....	242

<u>Сімонов П. А.</u> Особливості застосування законодавства про зовнішньоекономічну діяльність при виявленні та розкритті злочинів.....	248
<u>Мельник П. В.</u> Кримінологічні заходи профілактики у сфері запобігання професійним ризикам.....	255
<u>Джужа А. О.</u> Віктимологічні засади запобігання сексуальним посяганням щодо неповнолітніх.....	262
<u>Фрідман-Козаченко М. М.</u> Роль Податкового кодексу України в профілактиці злочинів у сфері оподаткування.....	268
<u>Дідківська Г. В.</u> Механізм впливу проявів сімейного неблагополуччя на неповнолітнього як учасника кримінального процесу.....	274
<i>Цивільне та господарське право</i>	
<u>Амеліна А. С.</u> Поняття та ознаки спадкового договору.....	281
<u>Ковальчук Я. В.</u> Юридична природа спадкування за правом на обов'язкову частку в спадщині.....	287

Кримінальне право, кримінальний процес і криміналістика

УДК 34.343.98

Г. П. Власова,
кандидат юридичних наук,
Н. В. Лісова,
кандидат юридичних наук,
Н. А. Потомська,
Національний університет
ДПС України

**ТЕХНІКО-КРИМІНАЛІСТИЧНЕ
ДОСЛІДЖЕННЯ ПИСЬМОВИХ ДОКУМЕНТІВ
ПРИ ПРОВАДЖЕННІ ДОСУДОВОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ У СПРАВАХ ПРО
УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ
(ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ)**

У статті досліджено особливості техніко-криміналістичного дослідження документів по справах, порушених за ознаками статті 212 Кримінального кодексу України.

In the article the features of technical-criminalistic research of documents are investigational on the businesses broken on the signs of the article 212 of the Criminal code of Ukraine.

Ключові слова: *техніко-криміналістичне дослідження, документ, експертиза, підробка.*

Призначення експертизи на досудовому слідстві – це процесуальна дія, що реалізується при дотриманні визначених законом підстав і умов. Вона не обмежується лише винесенням постанови про призначення експертизи, хоча є єдиною правовою основою її проведення. На жаль, у законодавстві не вказано конкретних підстав для проведення експертизи, вони визначаються в кожному конкретному випадку особою, що проводить розслідування.

У процесі розслідування податкових злочинів, зокрема передбачених статтею 212 КК України, виникає необхідність у з'ясуванні різних обставин події злочину, достовірне встановлення яких неможливе без звернення за допомогою до спеціалістів, що мають відповідні спеціальні знання і знають методи дослідження (бухгалтер, економіст, діловод тощо).

Особливо широко використовуються знання спеціалістів при роботі слідчого з документами, доданими до кримінальної справи як джерела доказів з метою виявлення в них ознак чи слідів, що відносяться до предмета доказування. Використовуючись як матеріальні

носії даних, пов'язаних з обставинами вчинення злочину, документи в певних випадках, виступають об'єктами не лише слідчого, а й експертного дослідження.

У справах про ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) для аналізу документів з метою встановлення фактичних даних, що мають значення для повного і об'єктивного вирішення справи одним із видів експертизи, яка проводиться на досудовому розслідуванні, є техніко-криміналістична експертиза документів.

Виникнення, розвиток і впровадження криміналістичних знань в Україні безпосередньо пов'язані з науковою і практичною діяльністю науково-дослідних інститутів судових експертиз, які працюють під егідою Міністерства юстиції України, кафедр криміналістики Київського і Одеського університетів, Харківського юридичного інституту, а також діяльністю експертно-криміналістичних підрозділів МВС України. На сьогодні існує потужна наукова школа українських криміналістів, які безпосередньо займаються експертним дослідженням документів. До них можна віднести таких відомих учених, які зробили значний внесок у методику дослідження документів, як В. Є. Коновалова, В. К. Лисиченко, М. В. Салтєвський, Г. А. Матусовський, М. Я. Сегай, В. І. Гончаренко та ін.

Питанням проведення експертизи присвячений розділ 18 КПК України [1, с. 441–451]. Усі техніко-криміналістичні дослідження документів можна поділити на дві групи: дослідження матеріалів документів і дослідження їх реквізитів. Коло питань, які вирішуються техніко-криміналістичним дослідженням документів, достатньо широке. Конкретні питання безпосередньо залежать від тих завдань, які необхідно вирішити в процесі розслідування кримінальної справи, в якій джерелами доказів є певні види документів.

Щодо об'єктів техніко-криміналістичного дослідження документів, то найбільш поширеними є: матеріали, що використовуються при виготовленні документів; реквізити документа; речовини та засоби, що використовуються при виготовленні документів.

З-поміж об'єктів, які підлягають техніко-криміналістичному дослідженню, значне місце належить бланкам документів. Згідно з правовими нормами, що регламентують документообіг у певній галузі, до документів висувають різні вимоги, що залежать від вагомості документа, його призначення, сфери документообігу тощо. Досить велику групу документів, насамперед тих, що пов'язані з визнанням статусу особи, становлять платіжні засоби й інші документи суворої звітності, найчастіше такими вимогами закріплюється форма та структура документа, обов'язкові реквізити організації чи установи, а також особи, уповноважені виготовляти документи чи їх бланки, способи друку, матеріали та фарби, система захисних засобів, які повинні при цьому використовуватися. Такі документи чи бланки друкують за спеціальними замовленнями на спеціалізованих підприємствах. Існують певні вимоги, відхилення від яких ставить під сумнів чинність документа, а власне документ стає об'єктом техніко-криміналістичного дослідження. Техніко-криміналістичне дослідження цих об'єктів найчастіше зводиться до встановленого способу їх виготовлення, ідентифікації друкарських форм або копіювальних приладів. Розглянемо деякі вимоги, закріплені в спільному наказі Міністерства фінансів України, СБУ та МВС України за № 98/118/740 від 25 листопада 1993 р.

Пункт 4.1 цього наказу передбачає, що „поліграфічне виконання бланків цінних паперів і документів суворого обліку повинно відповідати нормативно-технічній документації, що розробляється для кожного виду бланків. Не допускається застосування одного і того само графічно-художнього оформлення оригіналів бланків різних видів і призначення”.

Згідно з пунктом 4.2 „для виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку використовується офсетний, високий, металографський, орловський, флексографський, трафаретний способи друку або їх поєднання. При виготовленні бланків обов’язково використовується не менше двох способів друку”.

У пункті 4.4 зазначено, що „підприємства повинні виготовляти тільки у власному виробництві всі необхідні для виготовлення друкарських форм вихідні елементи: гільоші, рельєфи, малюнки, гравюри, штампи, фотоформи тощо”.

Пункт 4.5 регламентує „цикл виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку, включаючи виготовлення друкарських форм, зразків, нумерацію, обробку повинний бути замкненим на одному підприємстві. Кооперація підприємств не дозволяється”.

Пунктом 4.6 закріплено положення про те, що „тираж бланків цінних паперів і документів суворого обліку повинний друкуватись на папері одного ґатунку і одного й того ж підприємства, що виготовляє папір, одним номером і однією серією фарб. Рекомендується друк цільними фарбами, але допускається застосування двох або більше фарб з кратністю змішування 10 %. Захисні фарби повинні бути цільними і виготовленими на спеціалізованих підприємствах” [2].

Найбільш поширеними способами підробки бланків є їх виготовлення чи копіювання з використанням сучасних засобів „малої оперативної поліграфії” та за допомогою друкарських форм або кліше, виготовлених вручну чи з використанням друкарських літер і рядків лінотипного набору.

Серед підробок значну частку становлять бланки та документи, виготовлені з використанням доступної копіювально-розмножувальної техніки та друкувальних приладів, які стали досконалими та доступними в результаті бурхливого розвитку науково-технічного прогресу. Характерними способами друку, що реалізується на такій техніці, є електрофотографічний, струменево-краплинний, матричний, термодрук, плоский з фотоцинкографських кліше тощо. Перераховані види друку мають ознаки, що суттєво відрізняють їх від класичних.

Вирішення завдань техніко-криміналістичного дослідження документів неможливе без дослідження матеріалів, які були використані при виготовленні бланка й документа взагалі. Підставою для проведення техніко-криміналістичної експертизи на стадії досудового розслідування, як уже зазначалося раніше, є мотивована постанова слідчого. Коли це необхідно, досліджуючи бланки документів, експерт вирішує певні діагностичні й ідентифікаційні завдання.

Процес експертного дослідження складається з чотирьох основних етапів: 1) вивчення особливостей бланка з метою встановлення його групової приналежності та відповідності вимогам фабричної технології. Цей етап починають з візуального огляду. При цьому вивчають стан і зовнішній вигляд документа при різних режимах освітлення. Потім визначають особливості шрифту, проміжки між рядками, словами та буквами, довжину рядків, а також технічні недоліки форми, „чужі” й перевернені зображення букв, ушкодження знаків; 2) визначення способу друку. Досліджують мікроструктуру штрихів, їхні межі, рельєф, чіткість відображення знаків, відтінок барвника, встановлюють поліграфічну природу бланка документа: чи не є він відбитком або копією, отриманою за допомогою копіювально-розмножувального апарата, принтера тощо; 3) дослідження реквізитів, наявних на документі. При цьому вивчається якість поліграфічних зображень: ступінь чистоти відбитка – наявність

сторонніх залишків фарби; змазаність зображення; неточність збігу тексту та зображень при друці в кілька фарб, нерівномірність товщини й переривчатість ліній; 4) вивчення властивостей паперу та фарб. Починається робота зі встановлення відповідності застосованих матеріалів виду друку й різновидам видавничої продукції, для яких вони призначені.

На всіх етапах здійснюють ретельне порівняння сумнівного документа із представленими зразками. Існують обов'язкові вимоги до зразка, а саме, наявність тих само вихідних типографських даних (назви друкарні, року випуску, тиражу, типу), що й у досліджуваного документа. У процесі порівняння зіставляють розміри, кольори та відтінки зображень, розміщення тексту, наявність і виразність дрібних деталей малюнків. Якщо під час дослідження буде встановлено незбіг досліджуваного документа та зразка за видом поліграфічного друку й способом нанесення зображень, ця обставина є достатньою підставою для категоричного висновку про повну невідповідність способу виготовлення досліджуваного документа зразка. У такому випадку дослідження паперу й фарб недоцільне.

Ідентифікаційні завдання, розв'язувані експертом – криміналістом при дослідженні бланків документів, можуть бути двох основних видів: 1) ідентифікація друкарської форми, приладів або засобів, які використовувалися для друку, – провадиться в процесі порівняльного дослідження відбитка з друкарської форми чи відбитками з неї. Якщо на дослідження подано друкарську форму, доцільно отримати з неї експериментальні відбитки; 2) ідентифікація відбитків – досить поширений вид при дослідженнях бланків документів. У такому разі встановлюють джерело походження, що особливо важливо при розслідуванні злочинів, пов'язаних із виготовленням, збутом і використанням бланків документів.

Дослідження документів зі зміним первісним змістом також належить до поширених видів об'єктів техніко-криміналістичного дослідження. У слідчій та експертній практиці розрізняється повна підробка (коли бланк документа виготовляють за зразком справжнього, потім заповнюють його реквізити) та часткова підробка (за основу беруть справжній документ і, зазвичай, до змісту деяких його реквізитів вносять необхідні зміни).

Часткові підробки поділяють на дві групи: доповнення деяких реквізитів документа новими записами без попереднього видалення первинних; видалення первинного змісту реквізиту або частини документа.

Способами доповнення реквізитів документа новими записами без попереднього видалення первинних можуть бути дописки, додруковування та дорисовки.

Дописки – це вид зміни первісного тексту справжнього документа шляхом внесення у нього додаткових відомостей, що змінюють зміст документа. Дописка може бути виконана як від руки, так і з використанням друкарської машинки, принтера чи інших друкувальних приладів. У свій час А. Вейнгард, описуючи тогочасні різновиди підробок у справжніх документах, підроблення їх шляхом вставок і дописок, говорив, що „усюди, де є місце в документі, можна приписати все, що заманеться: над текстом, під ним, поруч. Менш охоче пишуть під рядками, тому що це скоріше може впасти в око” [3, с. 198].

Р. С. Белкін зазначав, що, коли змістова частина документа змінюється завдяки дописці не букви в цілому, слова чи речення, а лише деяких елементів букв або цифр, то її називають дорисовкою [4, с. 65]. Дописка, виконана з використанням друкарської машинки, принтера чи іншого друкувального приладу, називається додруковуванням.

Дописці нерідко передуює видалення штрихів первинного змісту текстів, печаток та інших реквізитів документів. Найбільш поширеними способами видалення є підчищення, травлення

та змивання. Підчищення – це механічне видалення штрихів тексту з метою змін його первинного змісту, для чого застосовують різні предмети – канцелярську гумку, лезо бритви, ніж, наждачний папір тощо. Травлення – спосіб видалення тексту документа впливом на нього різними хімічними реактивами, в результаті чого штрихи знебарвлюються. Для цього, зазвичай, застосовують засоби побутової хімії, тобто найбільш доступні та поширені хімічні речовини. Ознаками травлення є: зміна кольору паперу, його розтріскування, порушення проклеїки й інші пошкодження; розтікання чорнильних штрихів нового тексту внаслідок порушення проклеїки паперу; проникнення барвника штрихів тексту на зворотний бік паперу; зміна кольору фонові сітки; ослаблення інтенсивності барвника штрихів нового тексту як результат впливу на них речовин, які залишились у товщі паперу; крихкість і ламкість паперу; наявність іншої люмінесценції на ділянці, де було травлення, ніж та, що притаманна всьому документу. А. Вейнгарт зазначав, що „папір, який піддавався впливу експериментами за допомогою кислоти, набуває вигляду помітно жовтувато-білих плям на папері” [3, с. 103].

Змивання – видалення первинних записів документа розчиненням барвника. Як розчинники використовують метиловий і етиловий спирти, ацетон, хлороформ, воду тощо. Також застосовують препарати комбінованої дії, що мають властивості травлення та змивання (мило, шампуні, синтетичні миючі засоби, плямовивідники тощо). Серед ознак змивання виділяють: порушення проклеїки паперу (жолоблення, шорсткість, втрата глянце паперу); розтікання барвника в штрихах нових записів; наявність зафарбованого канта на межі зони дії розчинника; люмінесценцію залишків штрихів первинних записів; проникнення барвників штрихів тексту на зворотний бік паперу; різну інтенсивність люмінесценції ділянок паперу; зміну кольорів штрихів захисної сітки, лінування.

Таким чином, кожний спосіб втручання в первинний зміст документа має свої, притаманні йому ознаки, що можна виявити завдяки наполегливому, цілеспрямованому та кваліфікованому його обстеженню, з використанням сучасних науково-дослідних технологій.

Ще одним об'єктом техніко-криміналістичного дослідження документів є дослідження печаток, штампів та їхніх відбитків. Печатки та штампи – це спеціальні кліше, що застосовуються для нанесення відбитків на папір, сургуч, пластилін й інші матеріали. Їхні відбитки використовуються для засвідчення викладених у документах фактів і захисту інформації документа та його складових від підробки або для опечатування приміщень з метою запобігання несанкціонованого доступу до них. Техніко-криміналістичне дослідження відбитків печаток і штампів насамперед вимагає наявності знань технології їх виробництва. Хоча печатки виготовляються за ескізами, що надає замовник, для них визначено певні вимоги. Ці вимоги, переважно, стосуються розмірів печаток і штампів, їх форми, змісту і розміщення тексту, а також якості відбитка, що з них можна отримати.

Останнім і досить важливим реквізитом, який часто є об'єктом підробки документів є підпис. При техніко-криміналістичному дослідженні документів встановлюється технічна підробка підпису, тобто відтворення його копіюванням з використанням різних прийомів і технічних засобів. У посібниках із техніко-криміналістичної експертизи документів виділяють такі способи технічної підробки підписів: копіювання через копіювальний папір; копіювання на просвіт; копіювання тисненням по штрихах справжнього підпису з обведенням рельєфного зображення кульковою або чорнильною ручкою; копіювання перенесенням барвника штрихів підпису – оригіналу; копіювання з використанням можливостей сучасної копіювально-розмножувальної та комп'ютерної техніки тощо.

Підводячи підсумки викладеного, зазначимо, що знання експертами, слідчими, адвокатами та працівниками оперативних підрозділів сучасних можливостей техніко-криміналістичного дослідження документів може сприяти ефективному використанню інформації, що в них міститься, для аргументації висновків і прийняття об'єктивних обґрунтованих рішень по справах, які розслідуються. Також використання результатів техніко-криміналістичного дослідження документів є важливим елементом профілактики злочинів.

Отже, як бачимо, працівники експертно-криміналістичних підрозділів мають нагоду широко використовувати не процесуальні форми профілактичної роботи: читання лекцій; проведення практичних занять з працівниками спеціальних служб (інспектори відділів кадрів, пропускних бюро, паспортних столів тощо). При цьому слід брати до уваги і враховувати сучасні можливості техніко-криміналістичної експертизи документів; основні правила огляду документів з метою виявлення в них ознак підробки; формулювання питань фахівцю; підготовка матеріалів для дослідження. Важливо, щоб кожний експерт цікавився долею внесених ним профілактичних пропозицій. Слідчі органи не завжди вживають дієвих заходів щодо розшуку і вилучення особливо важливих речових доказів, наприклад, саморобних друкарських форм і засобів копіювально-розмножувальної техніки. Своєчасне інформування керівництва органу дозволить вжити більш рішучих заходів для припинення та вчинення нових злочинів. Адже ефективність профілактичної роботи висока там, де краще організована взаємодія криміналістичного підрозділу з іншими службами, де оперативно розглядаються і впроваджуються пропозиції експертів-криміналістів щодо припинення і попередження злочинів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кримінально-процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / [за заг. ред. В. Т. Маляренка, В. Г. Гончаренка]. – Вид. третє, перероблене та доповнене. – К.: Юрисконсульт, КНТ, 2006. – 890 с.
2. Про затвердження правил виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку: Наказ Міністерства фінансів України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України: від 25 листопада 1993 р. № 98/118/740.
3. Вейнгарт А. Уголовная практика / Вейнгарт А.; [пер. с нем. В. И. Лебедева]. – СПб., 1912. – 292 с.
4. Белкин Р. С. Криминалистическая энциклопедия / Белкин Р. С. – Москва: БЕК, 1997. – 339 с.

Подано до редакції 4 лютого 2011 р.

До авторів збірника:

Шановні друзі!

Звертаємося до вас з проханням дотримуватися таких вимог до матеріалів, що надсилаються до редакції:

1. Зміст статей повинен відповідати профілю журналу. Обсяг статті, враховуючи список літератури, таблиць, фотографій і малюнків, не повинен перевищувати 10 сторінок машинописного тексту, що надрукований через 1,5 інтервали на аркушах стандартного формату А4, оглядової статті (з погодження редакції) 10 сторінок, короткого повідомлення – 1 сторінку.

2. Заголовок статті повинен бути коротким і розкривати тему.

3. Рукопис до редакції подається у одному примірнику. Сторінки обов'язково пронумеровані. Розміри полів: зліва – 30 мм, справа – 20 мм, зверху – 20 мм, знизу – 20 мм.

4. Автор зобов'язаний ретельно вичитати рукопис і підписати його на останній сторінці.

5. На першій сторінці рукопису зазначаються атрибути статті:

– назва рубрики, для якої призначений матеріал (якщо такої рубрики немає, то редакція визначає її за власним розсудом);

– індекс за Універсальною десятиковою класифікацією (УДК);

– прізвище, ім'я, по батькові авторів повністю, вчений ступінь, повна назва організації, де працює чи навчається автор;

– назва статті;

– анотація українською та англійською мовами (не більше 75 слів);

– ключові слова.

6. Рукописи приймаються і публікуються лише українською мовою.

7. Цитати, таблиці, статистичні дані, цифрові показники, що підвищують рівень аналітичних матеріалів, обов'язково подаються з посиланням на джерела у кінці на відповідній сторінці; нумерацію посилань на ту чи іншу роботу позначати в тексті у дужках за порядковим номером цієї роботи в списку літератури. Першоджерела подаються на мові оригіналу. Таблиці повинні бути пронумеровані й мати заголовок.

8. У кінці матеріалу потрібно вказати прізвище, ім'я та по батькові автора, його поштову адресу, номер телефону. До статті додається дискета з матеріалами.

Увага!

Відповідальність за точність викладеного матеріалу покладається на автора.

Матеріали, зіскановані та недбало оформлені, з грубим порушенням правил редакцією не розглядаються і не рецензуються.

Над випуском працювали:

Редактор-коректор

Мультян В.В.

Технічне редагування та

комп'ютерне верстання

Новицького С.В.

Підп. до друку 30.06.2011 р. Формат 70х108/16 Папір офсет. № 1.

Друк різнографічний. Ум.-друк. арк. 10,3. Обл.-вид. арк. 14,4

Тираж 500 прим. Зам. № 850

Видавець і виготовлювач

Національний університет державної податкової служби України

вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., 08201

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої діяльності
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1858 від 30.06.2004 р.*
